

[Poul Schlüter]

løshedsproblemet og den manglende produktivitet, skal man bare sige til, så er vi klar, så er vi rede til et samarbejde og en indsats. Men når vi gør status i dag, er afslutningsbemærkningen, at vi ikke rigtig kan få øje på, hvad regeringen har af politik. De fleste økonomiske eksperter – ikke alle, men de fleste – bedømmer udsigterne således, at vi endnu ikke har nået bunden i Danmarks økonomiske krise.

Hvis vi ser på de politiske vilkår her i folketinget, mener jeg, man med rette kan fremhæve, at den nuværende regering har haft og stadig har kongelige vilkår, endda så kongelige, at statsministeren trygt kan passe sine udenlandske forpligtelser uden frygt for, at tingene bryder sammen.

Det nuværende folketing er stærkt parti-splittet, vi har 11 partier, det er vanskeligt at etablere et flertal. Den nuværende regering er en mindretalsregering, men den har kunnet glæde sig over helt usædvanlig fair arbejdsvilkår i det nuværende folketing. Vi har alle eller næsten alle bestræbt os på i en vanskelig tid for vort land at lægge kræfterne sammen. Partier, der plejer at være ideologiske modstandere af socialdemokratiet, har bøjet sig for den kendsgerning, at vi har en lovlige socialdemokratisk mindretalsregering og den skulle hjælpes i arbejdet.

Statsministeren har igennem de sidste år ofte fremhævet, at han var rede til at være landets politiske leder på det vilkår, at han ikke interesserede sig for at operere med skiftende flertal her i salen. Det har da også været udgangspunktet for den venlige og positive holdning, en række oppositionspartier på min side midten har vist over for regeringen. Statsministeren har fremhævet så tit, at han ikke mente, at han forsvarligt kunne bygge på venstrefløjen i dansk politik, at det måtte vække stor opmærksomhed, da statsministeren omsider brød sin egen arbejdsrecept. Det vakte stor opmærksomhed ikke alene her på Christiansborg, men også ude i befolkningen. Det kan ikke hjælpe at bagatellisere det og sige: ja men det var sådan nogle småsager, som havde mindre betydning; for vi ved alle, at også midlertidige bolig- og skattelove er af den største politiske betydning. Var det gennemtænkt? Var det et tilfældigt sidespring? Får det følger? Det må tiden vise, men det er naturligvis det store og spændende spørgsmål, når vi skal søge at

kortlægge, hvilke samarbejdsmuligheder der er her i salen, når vi mødes sidst på sommeren.

Jeg går ud fra, at regeringen udmærket er klar over, at når det drejer sig om næsten alle store politiske sagsområder, har regeringen ingen chance for at basere sig på partierne til venstre for regeringen. Skulle det kunne ske i udenrigspolitikken? Nej. Kan det ske i forsvarspolitikken? Umuligt. Kan socialdemokratiet samarbejde med venstrefløjen i EF-politikken? Nej, det kan ikke lade sig gøre. I erhvervspolitikken, i indkomstpolitikken eller i arbejdsmarkedspolitikken? Det er umuligt. Og det konstaterer jeg med tilfredshed.

Jeg tror også, jeg kan sige, at det konservative folkepartis vælgere nok vil have svært ved at forstå, at vort parti samarbejdede med den nuværende regering, hvis denne samtidig samarbejdede med kommunister, VSere og SFere. Det er nu sket på et par områder, og jeg mener, det er skønhedspletter i dansk politik. Jeg mener, det er skønhedspletter også på socialdemokratiet. Jeg tror i virkeligheden, at de fleste socialdemokratiske vælgere er næsten lige så skræmte som de konservative ved udsigten til, at venstrefløjen skulle kunne finde sammen med socialdemokratiet og regeringen.

Vi vil også gerne sige ligeud i dag, at når vi søger at kortlægge efterårets arbejde, lader vi os ikke true hverken direkte eller indirekte af udsigten til, at socialdemokratiet på ny finder sammen med partierne på venstrefløjen. Det vil ikke kunne lade sig gøre for regeringen sammen med venstrefløjen at gennemføre hovedindholdet af skatteministerens skattereformplan og samtidig med partier til højre i salen forsøge at etablere en indkomstpolitik, en erhvervspolitik eller en arbejdsmarkedspolitik. Dette er ingen ny holdning fra vor side. Sådan har den været i årevis, og det ved regeringen.

Når fire partier, som på mange måder står hinanden nær, på det sidste har fundet sammen i et tættere samarbejde, er det heller ikke noget nyt, og det bør ikke kunne chokere regeringen. Vi mener, det vil forenkles dansk politik. Vi mener, det peger på, at der er et modstykke til socialdemokratisk regeringsledelse. Indtil videre vil vi anvende de fire partiers samarbejde til at forsøge at skaffe os